

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2017 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st.sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Rejonowego K. J.

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2017 r.

sprawy

P. M.

s. J. i J. z domu B.

ur. (...) w C.

oskarżonego o to, że:

w dniu 28.10.2014r. w I., woj. (...), działając z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, za pośrednictwem ogłoszenia wystawionego na portalu aukcyjnym (...) wprowadził w błąd I. G. (1) co do zamiaru dostarczenia telefonu marki S. (...) o wartości 1.300 złotych, czym doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w taki sposób, iż pomimo wpłacenia przez niego kwoty 50 zł. nie dostarczył zakupionego przez niego towaru, czym działał na szkodę I. G. (1),

tj. o przestępstwo z art. 286 § 1 kk

I. uznaje oskarżonego P. M. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 286 § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 46 § 1 kk orzeka wobec oskarżonego P. M. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego I. G. (1) kwoty 50 (pięćdziesiąt) złotych;

III. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz r. pr. M. O. kwotę 516,60 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu;

IV. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego z obowiązku zapłaty kosztów sądowych, w tym opłaty, obciążając nimi Skarb Państwa w całości.

Sygnatura akt II K 22/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

28 października 2014 r. w godzinach popołudniowych I. G. (1) przeszukiwał na portalu ogłoszeniowym (...)PL oferty sprzedaży telefonu komórkowego marki S. (...). Zainteresowało go ogłoszenie o nr. (...) z ofertą tego modelu telefonu za kwotę 1300 zł. Skontaktował się zatem ze sprzedawcą telefonicznie, dzwoniąc do niego pod nr (...). Sprzedawca, oskarżony P. M. oświadczył pokrzywdzonemu, że wyśle mu przedmiotowy telefon przesyłką „za pobraniem”. Powyższe uwarunkował wpłaceniem 50 zł tytułem pokrycia kosztów przesyłki. Oskarżony zobowiązał się nadto, że wycofa wtedy swoją ofertę z portalu (...)PL. (...) zlecił wówczas przelew bankowy na kwotę 50 zł na konto wskazane mu przez oskarżonego. Pomimo wcześniejszych uzgodnień pokrzywdzony stwierdził, że oferta przedmiotowego telefonu na portalu (...)PL nadal jest aktywna. W godzinach wieczornych tego samego dnia poprosił więc córkę P. G. o wykonanie telefonu do oskarżonego, z jej telefonu z zapytaniem czy oferta nadal jest aktualna. Oskarżony po odebraniu telefonu od P. G. oświadczył, że telefon nadal jest do sprzedania. Kiedy P. G. oświadczyła, że ten telefon nabył już jej ojciec, oskarżony się rozłączył. Po chwili P. G. otrzymała od oskarżonego dwie wiadomości tekstowe z obraźliwą treścią, P. M. przestał też odbierać telefony od pokrzywdzonego. Oskarżony nie wysłał pokrzywdzonemu telefonu, ani nie zwrócił mu kwoty 50 zł.

dowód: zeznania świadka I. G. - k.225,

wyjaśnienia oskarżonego – k.224,

potwierdzenie przelewu – k.5,

informacja z (...) k.8-10,

notatka urzędowa – k.11,30,46,

informacja bankowa – k.43-45.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego, nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, odmawiając składania wyjaśnień. Pismem z dnia 30 stycznia 2017 r. oskarżony wniósł o niedoprowadzenie go na rozprawę i wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, przyznając się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podczas rozprawy oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu wyjaśniając, że oszustw dopuszczał się wspólnie z konkubiną, a pieniądze wypłacali z bankomatów przeznaczając je na swoje potrzeby.

Oskarżony ma 37 lat, ma wykształcenie podstawowe - niepełne, nie ma zawodu, jest kawalerem, ojcem jednego dziecka w wieku 8 lat, nie posiada majątku większej wartości. Oskarżony był uprzednio wielokrotnie karany za przestępstwa, w tym przeciwko mieniu, odbywał karę pozbawienia wolności.

dowód: wyjaśnienia oskarżonego k.224,

dane osobo – poznawcze – k.51,

dane o karalności k.200-201.

Sąd zważył, co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu wyrokiem czynu nie budzi wątpliwości.

Sąd, dokonując istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy ustaleń faktycznych oparł się na zeznaniach pokrzywdzonego, przedłożonej przez niego dokumentacji oraz korespondujących z tymi dowodami wyjaśnieniach, przyznającego się do winy oskarżonego. Bezspornym zatem w sprawie jest, że oskarżony oferował na portalu (...)PL telefon komórkowy, prowadził z pokrzywdzonym rozmowy zmierzające do finalizacji transakcji. W szczególności kłamliwie zapewniał pokrzywdzono o wysłaniu mu telefonu „za pobraniem” w przypadku uprzedniego opłacenia przesyłki w kwocie 50 zł. Kiedy z kolei do tego doszło nie wysłał I. G. (1) telefonu.

W obliczu tych ustaleń zachowanie oskarżonego uznać należy, za wypełniające zespół ustawowych znamion przestępstwa z art.286 §1 kk. Zgodnie z art.286 §1 kk „Kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, doprowadza inną osobę do niekorzystnego rozporządzenia własnym lub cudzym mieniem za pomocą wprowadzenia jej w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsiębranego działania, podlega karze pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8”. Nie ulega wątpliwości, że zachowanie oskarżonego nosiło znamiona przestępstwa polegającego na wyłudzeniu od pokrzywdzonego kwoty 50 zł, wpłaconej mu przez pokrzywdzonego tytułem rzekomych kosztów wysyłki telefonu. W tym stanie rzeczy uznać należało, że oskarżony wprowadził I. G. (1) w błąd, co do zamiaru wysłania mu telefonu, a poprzez nieoddanie mu kwoty 50 zł, doprowadził go do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tejże wysokości.

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§1); §2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyższe dyrektywy Sąd uznał, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności orzeczona w granicy minimalnego ustawowego zagrożenia przy uwzględnieniu, wcześniejszych skazań oskarżonego, w tym za przestępstwa przeciwko mieniu uzasadniają – zdaniem Sądu, iż sięgnięcie jedynie po karę bezwzględnego pozbawienia wolności, wdroży oskarżonego do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego. Zwłaszcza w zakresie poszanowania cudzej własności.

Przy wymiarze kary, Sąd jako okoliczności obciążające, które nadto spowodowały niemożność przyjęcia wypadku mniejszej wagi z art.286 §3 kk, potratował przede wszystkim sposób i okoliczności popełnienia przypisanego oskarżonemu czynu. Sama bowiem, relatywnie niewielka wartość szkody nie może determinować przyjęcia uprzywilejowanej formy oszustwa (por. post. SN z 22 grudnia 2010 r. sygn. akt II KK 279/10). Na ocenę w tym zakresie składają się wszystkie elementy podmiotowo – przedmiotowe czynu. Należy więc zważyć, że oskarżony działał z premedytacją, w sposób zaplanowany i zorganizowany używając do oszustwa sieci Internet oraz portalu ogłoszeniowego. Dodatkowo, osobiście kłamliwie zapewniał pokrzywdzonego o wysłaniu mu telefonu po opłaceniu przez niego kosztów przesyłki. Wreszcie po zleceniu przez pokrzywdzonego przelewu wysyłał do jego córki obraźliwe wiadomości tekstowe. Wskazują one na zuchwalstwo oskarżonego. Wreszcie, oskarżony mimo znacznego upływu czasu nie naprawił wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody. Wspomniane wyżej okoliczności powodują, że przypisany oskarżonemu czyn cechował znaczny stopień społecznej szkodliwości oraz zawinienia.

Okoliczności sprawy nie pozwalały także, zdaniem Sądu na skorzystanie przez oskarżonego z dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności (nawet przy uwzględnieniu przepisów kodeksu karnego w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r.). Podstawową przesłanką skorzystania z tej instytucji prawa karnego jest pozytywna prognoza kryminologiczna w stosunku do oskarżonego – przekonanie Sądu, że takie orzeczenie kary jest wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Z kolei przekonanie Sądu o tym, że orzeczona kara z warunkowym zawieszeniem jej wykonania będzie wystarczająca dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary musi być oparte przede wszystkim na postawie sprawcy, jego właściwościach i warunkach osobistych, dotychczasowym sposobie życia.

W ocenie Sądu w stosunku do oskarżonego nie można przyjąć istnienia pozytywnej prognozy kryminologicznej, o której wyżej mowa. Zważyć bowiem należy, że oskarżony wielokrotnie wchodził już w konflikt z prawem, dopuszczając się występków, w tym i przeciwko mieniu. Powyższe, w połączeniu z postawą oskarżonego wskazują na to, że P. M. jest sprawcą zdemoralizowanym. W tej sytuacji, Sąd uznał za celowe orzeczenie wobec niego kary bezwzględnej

pozbawienia wolności. Zdaniem Sądu tylko kara bezwzględna, jako izolacyjna może wobec oskarżonego spełniać swoje cele: wychowawczy, prewencyjny i represyjny oraz wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego. Tak wymierzona kara spełni również swoje cele w zakresie prewencji ogólnej.

Ze względu na skazującą treść wyroku, wyrządzenie przestępstwem z art.286 §1 kk szkody, która w wypadku pokrzywdzonego I. G. (1) została w sposób należyty wykazana oraz stosownego w tym przedmiocie wniosku pokrzywdzonego Sąd orzekł wobec oskarżonego na zasadzie art.46 §1 kk obowiązek naprawienia szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz I. G. (1) kwoty 50 zł.

W związku z ustanowieniem dla oskarżonego obrońcy z urzędu w postępowaniu sądowym, Sąd orzekł jak w pkt. III wyroku.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania w sprawie – obciążając nimi Skarb Państwa w całości, uznając, że ich uiszczenie byłoby dla niego zbyt uciążliwe.